

vergadering **C121 – CUL15**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 2 februari 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van de titel ‘Cultuurgemeente van Vlaanderen’ en de bijbehorende subsidies - 902 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekenning en uitbetaling van projectsubsidies in het kader van het Participatiedecreet - 929 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de laattijdige uitbetaling van de cultuursubsidies in het kader van het Kunstendecreet - 930 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de laattijdige beslissing inzake projectsubsidies in de kunsten - 970 (2011-2012)	5
Vraag om uitleg van de heer Philippe De Coene tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van het Ballet van Vlaanderen - 956 (2011-2012)	12

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van de titel ‘Cultuurgemeente van Vlaanderen’ en de bijbehorende subsidies - 902 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, geachte leden, in uitvoering van het Participatiedecreet duidt de Vlaamse Regering tweejaarlijks een gemeente aan die voor de duur van een jaar de titel Cultuurgemeente van Vlaanderen mag dragen. Aan die titel is een budget van 400.000 euro verbonden: 200.000 euro in het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de gemeente de titel mag dragen en nogmaals 200.000 euro in het jaar zelf. Dat geld moet uiteraard worden aangewend voor de uitbouw van het lokaal cultuurbeleid door de gemeente in kwestie, en voor de profilering van die gemeente als Cultuurgemeente van Vlaanderen, dus enerzijds voor het lokaal beleid en anderzijds voor de uitstraling in Vlaanderen.

Tot nu toe werden twee gemeenten uitgeroepen tot Cultuurgemeente van Vlaanderen: de stad Oostende in 2010 en de stad Turnhout voor 2012. Deze toekenningen werden nog door de vorige Vlaamse Regering gedaan, in het voorjaar van 2009. Deze Vlaamse Regering heeft nog geen nieuwe titels toegekend. Meer zelfs, er wordt met geen woord gerept over de procedure voor het toekennen van de titel voor 2014, ook niet op de website van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Nochtans bepaalt het Participatiedecreet dat aanvragen moeten worden ingediend “uiterlijk op 1 juni van het vierde jaar voor het jaar waarin de titel kan worden gedragen”, en dat de Vlaamse Regering bekendmaakt welke gemeente die titel mag dragen “uiterlijk op 30 november van het vierde jaar voor het jaar waarin de titel kan worden gedragen”. Met andere woorden, de titel van Cultuurgemeente 2014 had dus al uiterlijk op 30 november 2010 moeten zijn toegekend en bekendgemaakt.

Minister, uit het voorgaande blijkt dat de titel Cultuurgemeente van Vlaanderen en de daaraan gekoppelde subsidie hun doel voorbijschieten. Waarom moet Vlaanderen zoveel geld uittrekken voor de uitvoering van het cultuurbeleid van één stad? Ook moet dit een win-winsituatie zijn voor Vlaanderen. Ik heb vragen bij het nut en het doel van deze titel als het gaat over de uitstraling in Vlaanderen. Ik heb echt vragen bij de toekenning van zo’n groot budget, zeker in deze tijden van schaarste. De Vlaamse Regering bekijkt of ze hier en daar kan besparen. In die context vind ik het bijzonder vreemd dat men die titel blijft toekennen.

Minister, omdat er nog heel veel onduidelijkheid is, wil ik u enkele vragen stellen. Werd het project Oostende Cultuurstad 2010 geëvalueerd? Op welke manier? Wat zijn de belangrijkste conclusies? Welk gevolg geeft u daar zelf aan? Mag ik uit het ontbreken van elke communicatie over de Cultuurgemeente 2014 en het verstrijken van de deadline voor het inschrijven voor deze titel en het toekennen ervan afleiden dat u hebt beslist om de uitreiking van de titel en de daaraan gekoppelde subsidie stop te zetten na Turnhout Cultuurstad 2012?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, geachte leden, we hebben het project in kwestie geëvalueerd, op basis van de doelstellingen van het Participatiedecreet. Mijnheer Yüksel, u hebt zelf naar dat decreet verwezen. Het uitroepen van een Cultuurgemeente van Vlaanderen had als bedoeling de actieve betrokkenheid en concrete participatie van de bevolking nog meer op te krikken, dus nog meer mensen te bereiken. Centraal daarbij was dat er een uitgesproken aandacht moest zijn voor een wervend en vernieuwend aanbod, dat gericht is op een heel groot, breed en divers publiek, met extra aandacht voor kansengroepen en interculturaliteit. Het was ook een bijkomende hefboom voor een positieve ontwikkeling van de gemeente of stad, vanuit de overtuiging dat een stevig cultuurbeleid ook een belangrijke

bijdrage kan leveren tot die verdere ontwikkeling. Het is ook de bedoeling een enthousiast draagvlak te creëren en daarop te kunnen rekenen. Dat moet dus mee van onderuit groeien.

We hebben Oostende Cultuurstad 2010 geëvalueerd. Daaruit blijkt dat dit heeft gewerkt: het heeft inderdaad een hernieuwde aandacht voor cultuur en participatie teweeggebracht. De bestaande culturele actoren zijn ook meegenomen in dat participatieverhaal, wat positief is. Op die manier heeft men ook een zo divers mogelijk publiek bereikt. Zoals u weet, is er een bijkomende financiële impuls gegeven, ook door Vlaanderen. Daarmee zetten 25 culturele partners in de loop van 2010 projecten op met extra participatieve dimensies. Uit de resultaten die wij hebben gekregen, blijkt dat één Oostendenaar op twee aan minstens één activiteit in het kader van Cultuurstad van Vlaanderen heeft deelgenomen. In totaal hebben zo'n 124 Oostendse verenigingen zich geëngageerd om deel te nemen aan Cultuurstad. Naast de verenigingen namen ook vele individuele kunstenaars of geïnteresseerden deel aan de participatieprojecten. Het waren ook drempelverlagende initiatieven, waardoor ook mensen in armoede bereikt werden. Er werd ook samengewerkt met de Oostendse handelaars en de horeca.

De titel Cultuurstad heeft in Oostende zeker bijgedragen aan de stijging en verbreding van cultuurparticipatie. Ook het draagvlak is er globaal gestegen.

In 2010 heeft de heer Caron al een vraag gesteld, waarop ik heb gezegd dat ik geen oproep deed voor een volgende Cultuurgemeente. De Cultuursteden Oostende en Turnhout werden geselecteerd door mijn voorganger in de vorige legislatuur. In het decreet is bepaald – en daar knelt het schoentje – dat de geselecteerde stad tweemaal 200.000 euro ontvangt, eenmaal in het voorbereidend en eenmaal in het titeldragend jaar. In de begroting werd in vorige legislatuur echter niet in het noodzakelijke bedrag voorzien. Gezien de budgettaire situatie is het niet mogelijk om de budgetten te verankeren in de begroting. We weten en beseffen dat het effect er was, zeker in Oostende en waarschijnlijk ook in Turnhout, dat ook een heel waardevol programma heeft. Aangezien er geen budgetten zijn en de middelen schaars zijn, hebben we geen nieuwe oproep kunnen doen.

Is definitief beslist dat het niet meer doorgaat? Neen, absoluut niet. De evaluatie van het Participatiedecreet loopt en gebeurt gezamenlijk met Cultuur, Jeugd en Sport. Zodra de drie evaluaties er zijn, zullen we een globale evaluatie maken van het Participatiedecreet. Ik weet dat er ook aan de Sportgemeente wordt getwijfeld. We moeten het globaal bekijken en dan definitief beslissen. Op zich geloof ik er wel in, maar het is dus een gevolg van het feit dat er geen middelen waren vrijgemaakt, waardoor het gek was om een nieuwe oproep te lanceren zonder de zekerheid dat de middelen er ook zullen zijn.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, u hebt details gegeven over de evaluatie van Oostende. Daaruit blijkt dat het zeker heeft bijgedragen tot de cultuurparticipatie in Oostende: een op twee Oostendenaars hebben een activiteit meegepikt. Ook individuele kunstenaars en de horeca hebben meegewerkt.

Het instrument van Cultuurstad heeft twee pijlers: de lokale gemeente en de uitstraling van Vlaanderen. Over die laatste pijler heb ik in de evaluatie weinig gehoord. Persoonlijk heb ik daar heel wat vragen bij: het instrument draagt onvoldoende bij tot de uitstraling van Vlaanderen.

U hebt geen bijkomende oproep gedaan omdat er in de vorige begrotingsopmaak niet in budgetten was voorzien. Elk instrument is uiteraard belangrijk om mensen ertoe aan te zetten om cultuur mee te pikken, maar 400.000 euro is natuurlijk niet niks. Zouden via een lokaal beleid en een lokaal cultuurbeleid ook niet dergelijke dingen kunnen worden georganiseerd zonder dat Vlaanderen extra initiatieven moet nemen? Dat is de vraag die ik mij stel. Bovendien wordt er al via allerlei kanalen aan cultuurparticipatie gedaan. Elke stad en gemeente in Vlaanderen moet er voldoende aan werken omdat cultuur net verbindt, omdat

cultuur net werkt aan de sociale cohesie, omdat cultuur de mensen ook creatief aan het werk zet. De lokale cultuur- en beleidsplannen moeten er voldoende aandacht voor hebben.

Ik begrijp dat u voorlopig geen initiatieven neemt en dat u wilt wachten tot de definitieve evaluatie van het Participatiedecreet. Welke timing wordt hiervoor vooropgesteld?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het cultuurluik van de evaluatie is klaar, maar we hebben altijd gezegd dat we wachten op de twee andere evaluaties. Ik denk dat die snel zullen komen.

Uw opmerking is terecht. We hebben een keuze moeten maken: wat doen we met de schaarse middelen die we hebben? Zetten we die in om het lokaal cultuurbeleid globaal te ondersteunen? Dat is wat we hebben gedaan. De beperkte vrijgemaakte middelen – veel te weinig – hebben we globaal in het lokale cultuurbeleid geïnvesteerd. Met die middelen konden we nooit – wat in de vorige legislatuur verankerd was – een nieuwe Cultuurstad of Cultuurgemeente ondersteunen.

Nogmaals, we moeten niet hier en nu al alle conclusies trekken. Ik zou het graag globaal in de evaluatie bekijken en dat zal uiteraard dit jaar nog gebeuren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekenning en uitbetaling van projectsubsidies in het kader van het Participatiedecreet - 929 (2011-2012)

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de laattijdige uitbetaling van de cultuursubsidies in het kader van het Kunstendecreet - 930 (2011-2012)

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de laattijdige beslissing inzake projectsubsidies in de kunsten - 970 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, mijn vragen zijn kort na elkaar ingediend. Zij kunnen als één vraag worden opgevat, want zij hebben alle drie betrekking op procedures, timing en data. In het Participatiedecreet is in de mogelijkheid voorzien om projecten voor kansengroepen te creëren. Vorig jaar stelde ik daar al een vraag over, want ook toen liep de beslissing over deze projecten vertraging op. Volgens de timing die is opgenomen in het uitvoeringsbesluit moet u voor 1 juni of 31 december beslissen welke projecten worden gesubsidieerd.

Ook nu wordt de timing niet gerespecteerd. U legde me uit dat dit vorig jaar vooral het gevolg was van de procedure voor projecten die langer dan twaalf maanden duren. U zei toen: "In theorie zijn de termijnen in de procedure redelijk, maar in de praktijk zijn er een aantal knelpunten. Zo treedt er bijvoorbeeld vertraging op zodra de inspecteur van Financiën bijkomende vragen stelt, waardoor zijn adviestermijn uiteraard wordt verlengd. Van alle projecten zijn de meerjarige projecten het meest vatbaar voor vertragingen in de procedures. (...) Vandaar de soms moeilijke en trage besluitvorming bij de beoordeling." Vorig jaar was de vertraging zeer aanzienlijk.

Ik zou graag weten hoe de situatie vandaag is. Hoeveel aanvragen werden er ingediend? Hoeveel werden door de beoordelingscommissie positief geadviseerd? Hoeveel aanvragen werden er door de administratie aan u voor een beslissing voorgelegd? Waarom kon u niet binnen de wettelijke termijn beslissen? Dat zou het gevolg zijn van het uitblijven van een advies van de Inspectie van Financiën. Is dat zo? En zo ja, wanneer werd uw ontwerpbeslissing voorgelegd aan de Inspectie van Financiën?

Volgens mijn informatie kan de inspectie op het einde van de voorgeschreven termijn van twaalf werkdagen aanvullende vragen stellen, zodat de termijn met twaalf dagen wordt verlengd. Is dat zo, en zo ja, wanneer heeft de inspectie die vragen gesteld? Is het advies van de inspectie ondertussen ingediend? Wanneer maakt u uw beslissing bekend? Ik weet dat twee aanvragers eergisteren ter zake een bericht hebben ontvangen. Heeft de Vlaamse Regering sinds mijn gelijkaardige vraag van 30 maart 2011 het uitvoeringsbesluit op basis van de opmerkingen van de Inspectie van Financiën aangepast, zodat er een werkbare regeling voor meerjarige projecten tot stand komt? Of moet dat nog gebeuren? Wanneer zal dat gebeuren?

Elk jaar duiken er ook problemen op met laattijdige beslissingen over projectsubsidies in het kader van het Kunstendecreet. De eerste schijf moet, zoals decretaal bepaald, “vanaf 1 februari” worden uitbetaald. Steeds opnieuw wordt dat proces doorkruist met problemen met de goedkeuring van de Vlaamse begroting: de uitbetalingen kunnen immers pas gebeuren nadat het Vlaams Parlement de begroting definitief heeft goedgekeurd. Dit jaar is het niet anders, maar het verschil is dat de kunstorganisaties pas op 23 januari vernamen dat zij de eerste schijf ten vroegste op 15 februari mogen verwachten. Ondertussen vernam ik dat het zelfs eind februari zou worden.

Blijkbaar wil de Inspectie van Financiën de vastlegging van de schijven niet goedkeuren vooraleer er een begrotingsakkoord komt, waardoor de uitbetaling twee weken vertraging oploopt. Dat is mijns inziens een ongebruikelijke procedure. Normaal gesproken geeft de Inspectie van Financiën een advies, waarna de begrotingsminister zijn akkoord al dan niet verleent.

Deze situatie is des te ergerlijk omdat de organisaties pas één week voor de uitbetalingsdatum – op 23 januari – op de hoogte werden gebracht van de uitgestelde uitbetaling. Dat is een lastige situatie voor de kunstorganisaties. Als bestuurder van verschillende organisaties heb ik al drie aanvragen voor het verkrijgen van een lening moeten ondertekenen. Dat komt erop neer dat de Vlaamse overheid de banken geld toeschuift, alsof dat nog niet genoeg gebeurt. De organisaties beschikken meestal niet over reserves of liquiditeiten om de uitbetaling van lonen en andere vergoedingen voor te schieten. Zij moeten dan leningen aangaan. Het enige wat de Vlaamse Gemeenschap hier ‘wint’, gebeurt op kap van de kunstensector. Mocht dit in het onderwijs gebeuren, het ‘kot’ zou te klein zijn, en terecht.

Minister, waarom wordt de eerste schijf later uitbetaald? Wat zijn de redenen? Is het juist dat de Inspectie van Financiën geen advies wil geven alvorens er een begrotingsakkoord is? Dat is echt wel heel bizar. Welke motieven haalt de Inspectie van Financiën aan om geen advies te verlenen? Kan de Inspectie van Financiën dergelijke voorwaarde wel opleggen? Hebt u een begrotingsakkoord aangevraagd? Wanneer is dat gebeurd? Heeft de begrotingsminister al zijn akkoord verleend? Waarom werden de organisaties pas één week voor de datum van 1 februari op de hoogte gebracht?

Wanneer wordt die eerste schijf nu effectief uitbetaald? Denkt u eraan om de meerkost voor de organisaties van de laattijdige uitbetaling te compenseren? Ik denk dat ik het antwoord op die laatste vraag al ken, maar ik vraag het toch, uit principe. Want noch de Vlaamse overheid, noch de kunstensector heeft daar iets aan. Laat ons dat duidelijk stellen.

Mijn volgende vraag gaat ook over een verlating van uitbetaling, maar dan van projectsubsidies. Het gaat over de beslissingsdatum en over een gelijkaardige problematiek als met het Participatiedecreet.

Blijkens een mail van het agentschap Kunsten en Erfgoed had u op 24 januari nog geen beslissing genomen over de toekenning van projectsubsidies aan kunstenaars voor projecten die van start gaan vanaf 1 januari 2012. Reken daarbij enkele dagen om over die beslissing te communiceren, en we kunnen stellen dat er voor februari geen groen of rood licht te verwachten valt. Dat is opnieuw nefast voor de indieners.

De kunstenaars hebben diverse opties, maar geen enkele is ideaal. Ofwel starten ze hun project of zetten ermee door, met alle risico's van dien. Ofwel blazen ze het project af, wat niet enkel resulteert in een verarming, maar ook de reeds geïnvesteerde gelden doet verdwijnen. Ofwel stoppen ze hun project tijdelijk in de koelkast, als ze dat al kunnen, en zetten ze hun engagementen on hold en kunnen misschien later nog een plekje onder de zon versieren voor een project.

Op de site van het agentschap Kunsten en Erfgoed staat het heel expliciet: “Zowel voor de aanvraag van werkingssubsidies als voor de aanvraag van projectsubsidies worden strikte indiendata gehanteerd.” Dat klopt, en het is ook goed, maar helaas worden die minder strikt gehanteerd door de overheid zelf in de communicatie met het veld.

Waarom werd de timing niet gehaald? Werden de indieners verwittigd van het uitstel van beslissing? Zo niet, waarom niet? Is de beslissing ondertussen wel al genomen? Zo ja, werden de aanvragers al op de hoogte gebracht? Hoe zult u vermijden dat een dergelijke vertraging zich in de toekomst herhaalt?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, collega's, ik ben het eens met de analyse van de heer Caron en sluit me graag aan bij zijn vragen. Zowel in het Participatiedecreet als in het Kunstendecreet is het belangrijk dat wanneer tijdstippen worden afgesproken, zowel voor de indiening als voor de uitbetaling, die gerespecteerd worden. Zo niet brengt dat heel wat onduidelijkheid en onzekerheid mee voor alle initiatieven die een aanvraag ingediend hebben. Het brengt bovendien een kost met zich mee. De heer Caron merkt terecht op dat noch de overheid, noch de kunstensector daarbij wint.

Het zou een daad van goed bestuur zijn, mochten die termijnen gerespecteerd worden. De termijnen die vooropgesteld worden, moeten zo veel mogelijk gehaald worden.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik sluit me aan bij de vraagsteller. Als zich in een aantal decreten hetzelfde euvel voordoet, zou het kunnen dat we met een structureel feit zitten. Als dat zo is, moeten we dat euvel verhelpen. We weten dat er een evaluatie van het Participatiedecreet komt. Ik heb onlangs in de plenaire vergadering gezegd dat het goed zou zijn om ook het Kunstendecreet op een aantal punten te evalueren. Op basis van die oefeningen kunnen we dan nagaan hoe we wat zich vandaag voordoet, kunnen remediëren.

Het is geen nieuwigheid. Het is een probleem dat al langer aansleept. Eigenlijk was het ook in de vorige legislatuur een moeilijk punt. Als blijkt dat het probleem structureel is, moeten we ook een structurele oplossing bieden.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Ik sluit me aan bij de vragen van de collega's. Het kan inderdaad eens gebeuren, om een of andere reden, dat de behandeling van dossieraanvragen vertraging oploopt, maar als het jaar na jaar gebeurt, moeten wij als Vlaamse overheid en als Vlaams Parlement de termijnen herzien of de procedures anders organiseren, maar dat is dan een beslissing van de overheid. Ofwel moet binnen de administratie de aanpak anders worden

georganiseerd, moeten de prioriteiten worden verlegd, of moet de administratie worden versterkt, maar dat durf ik niet met de volheid van de kracht van mijn stem te zeggen. Ik ben benieuwd naar het antwoord van de minister.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, het probleem is inderdaad niet nieuw. Het is nog nooit op tijd betaald. Doen alsof dat nu zo uitzonderlijk is, mijnheer Caron, is dus niet juist. Er schort inderdaad een en ander aan wat bepaald is.

Ik zal even uitleggen wat het probleem is. We moeten daarbij het Kunstendecreet en de projecten in het Participatiedecreet wel uit elkaar houden, want het ligt iets anders.

Ik begin met de participatieprojecten voor de kansengroepen. Het klopt niet dat er niet tijdig is beslist: er is absoluut tijdig beslist. In het kader van de eerste ronde van 2012, waarvoor de indiendatum 15 september was, werden 59 projectaanvragen ingediend. De beoordelingscommissie adviseerde positief voor 17 projecten. De administratie bezorgde mij op 16 november 2011, twee weken voor de decretale deadline van 30 november, alle projectaanvragen, samen met het advies van de beoordelingscommissies. Ik heb op 2 december 2011, dus ruim voor de decretale deadline van 31 december, beslist op basis van wat ik ontvangen had.

Zowel ikzelf als de administratie heeft alles zo snel mogelijk uitgevoerd, zelfs vroeger dan decretaal bepaald. Waar zit nu het probleem? Volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak heeft de Inspectie van Financiën een termijn van twaalf werkdagen na ontvangst van het verzoek om een advies te verlenen. U weet echter dat die termijn kan worden opgeschort als de Inspectie van Financiën een schriftelijke vraag stelt, als er meer uitleg wordt gevraagd. Ik heb dat hier de vorige keer ook al gezegd. Ik heb ruim op tijd beslist. Dat werd op 7 december overgemaakt aan de Inspectie van Financiën, die dat dus zeker op 8 of 9 december heeft ontvangen. De termijn van twaalf werkdagen is dus tijdens het kerstreces verstreken.

Op 3 januari heeft de inspecteur-generaal in een brief om aanvullende informatie gevraagd. De dag erop hebben we die informatie ook meteen overgemaakt. Op 25 januari heeft de inspecteur zijn advies bezorgd. Hij bleek bezwaren te hebben tegen vier projecten. Aan de projecten waarover de Inspectie van Financiën geen opmerkingen maakte, wordt mijn beslissing eerstdaags bekendgemaakt. Iedereen zal er dus eerstdaags van op de hoogte zijn. Dat is nog niet gebeurd, omdat die subsidiebedragen natuurlijk nog moesten worden vrijgegeven, wat niet eerder kon. Ook wat dat betreft, zijn we gebonden aan procedures, maar dat is dus in orde.

Voor een van de projecten waarop er opmerkingen waren, hebben we bijkomende informatie bezorgd. De drie andere projecten met een negatief advies zullen voor begrotingsakkoord worden voorgelegd aan de minister van Begroting. Het is volgens ons dus duidelijk dat we door de timing in de regelgeving bijna altijd in de knoei zullen geraken. Het klopt dat een aanpassing van de procedure in het uitvoeringsbesluit te verkiezen is. Mijnheer Caron, we hebben dat nog niet gedaan omdat we, zoals u weet, het Participatiedecreet willen evalueren. Dat sluit enigszins aan bij wat daarnet werd gezegd naar aanleiding van de vraag van de heer Yüksel. Het lijkt me niet zinvol dat decreet tweemaal aan te passen. We kunnen dat decreet dit jaar perfect aanpassen, op basis van onze ervaringen.

Ik kom tot de werkingssubsidies in uitvoering van het Kunstendecreet. Ook die problematiek is niet nieuw. Mijnheer Caron, dat is nog nooit op tijd gebeurd, ook niet toen u nog mee een en ander mocht bepalen, althans volgens mijn informatie. We moeten dit ook nuanceren. Artikel 5, paragraaf 2, van het Kunstendecreet bepaalt dat het eerste voorschot van een toegekende subsidie wordt uitbetaald vanaf 1 februari. Er staat dus niet dat dit vóór 1 februari moet gebeuren, of precies op 1 februari. Het is wel zo dat het agentschap Kunsten en Erfgoed elk jaar grote inspanningen levert om die effectieve storting zo dicht mogelijk bij 1 februari te

laten plaatsvinden. We weten immers dat men op dat geld zit te wachten en dat het niet evident is als men dat geld niet heeft.

Nadat de begroting 2012 op 23 december in het Vlaams Parlement was goedgekeurd, is op 3 januari de procedure tot inbetalingstelling gestart, ook met de adviesvraag aan de Inspectie van Financiën. De adviesvraag is op 5 januari door de diensten van de Inspectie van Financiën ontvangen. De inspecteur van Financiën adviseerde een begrotingsakkoord te vragen. Dat heeft uiteraard vertraging tot gevolg. De reden voor de vertraging hebben we ook meteen gemeld aan alle begunstigden, zodat ze wisten waarom er niet zou worden uitbetaald. We hebben dus alles in het werk gesteld. Volgens mij kon het niet sneller. De inspecteur van Financiën heeft niet echt een negatief advies gegeven, maar ook geen positief advies. Hij oordeelde echter dat we een begrotingsakkoord moesten vragen. Daardoor zaten we dus vast.

Op 16 januari, dus binnen de toegestane adviestermin, hebben we dat advies van de Inspectie van Financiën gekregen. Ik citeer het advies: “Als dusdanig heeft IF geen bezwaar. Er dient te worden vermeden dat op deze basisallocaties niet meer kan gecompenseerd worden en dit waar in het begin van het jaar wordt gesteld dat in 2012 de buikriem dient aangehaald te worden.” Met dat laatste wordt bedoeld op de algemene verklaringen ter zake, ook van de minister-president. Het advies vervolgt: “Om deze reden is het begrotingsakkoord vereist.”

De inspecteur geeft met andere woorden geen advies. Hij stelt dat we ons moeten richten tot de minister van Begroting, omdat het wel eens zou kunnen dat er in de loop van 2012 in het algemeen ingrepen gebeuren die een effect kunnen hebben op die budgetten. Inhoudelijk is het advies eigenlijk gunstig, maar er wordt daarnaar verwezen.

De afdeling Kunsten heeft het advies van de Inspectie van Financiën op 18 januari ontvangen. Op 20 januari heeft men me alle stukken ter zake bezorgd. Op 26 januari heb ik het begrotingsakkoord aangevraagd. Het kabinet van Begroting heeft ondertussen te kennen gegeven dat er geen begrotingsakkoord zal worden toegekend. Er zouden nog instructies worden gegeven aan de Inspectie van Financiën voor de volgende dossiers. We bevinden ons dus enigszins in een patstelling, maar goed, in overleg met de Inspectie van Financiën worden de besluiten nu aangepast en kan spoedig worden begonnen met de betalingen. We bevonden ons enigszins tussen twee vuren, maar dat is dus opgelost door de instructies die zijn gegeven.

Mijnheer Caron, de organisaties konden niet echt veel vlugger op de hoogte worden gebracht. Ik meen dat we ter zake heel open en direct hebben gecommuniceerd, zodra we dat konden, zodra we daar bericht van hadden. Dat is gebeurd op 24 januari. Ik denk dat de effectieve betaling in de loop van volgende week zal kunnen plaatsvinden. U vraagt naar de meerkosten. Het gaat over een subsidie. Die gebeurt volgens de decretale regeling. In het decreet staat dat dit vanaf 1 februari moet gebeuren. We hebben er alles aan gedaan om zo snel mogelijk te betalen. Uiteraard weet ik dat dit vervelende situaties zijn. Die zijn voor ons ook bijzonder vervelend, zeker als het op deze manier gebeurt en er een advies wordt gegeven.

Dan was er nog een laatste reeks vragen, die betrekking hebben op de projectsubsidies in uitvoering van het Kunstendecreet. Het klopt dat ter zake de timing van de beslissing heel beperkt werd overschreden. Daar zijn een aantal redenen voor. Een reden is dat het agentschap Kunsten en Erfgoed, maar ook de beoordelingscommissies en ikzelf hebben gezocht naar prioriteiten binnen de te nemen beslissingen. U weet dat we de prioriteit vooral leggen bij internationale initiatieven en individuele kunstenaars. Dat wordt gesteund in het parlement. Het staat ook in mijn beleidsbrief.

Het realiseren van die doelstellingen binnen het beperkte budgettaire kader is niet altijd evident. Daarom heeft dat wat tijd gevegd. Het is ook geen theoretische oefening. We moeten die beslissingen nemen op basis van de adviezen van de commissies. Alles werd grondig doorgenomen. We hebben ook nog een aantal verduidelijkende vragen moeten stellen aan de diensten en de commissies, maar al die informatie hebben we dus gekregen.

Voor alle duidelijkheid, het gaat trouwens niet alleen over projectsubsidies: het gaat ook over creatieopdrachten, opnameprojecten, internationale projecten, reis-, verblijf- en transportkosten en internationale werkverblijven.

Het agentschap Kunsten en Erfgoed heeft iedereen daarover rechtstreeks geïnformeerd. Op 6 januari heb ik de principiële beslissing genomen over de eerste reeks subsidies voor internationale projecten en internationale werkverblijven, maar ook over reis-, verblijf- en transportkosten. Op 9 januari heb ik de principiële beslissing genomen over een eerste reeks subsidies voor opnameprojecten. Op 20 januari heb ik een principiële beslissing genomen over een tweede reeks subsidies voor internationale projecten, en ook over reis-, verblijf- en transportkosten. Op 26 januari heb ik een beslissing genomen over de ontwikkelingsgerichte beurzen en projectsubsidies voor individuele kunstenaars, en op diezelfde datum ook voor creatieopdrachten. Iedereen is daar ook van op de hoogte gebracht. Op 31 januari heb ik beslist over een eerste reeks subsidies voor projecten van kunstenuorganisaties.

Mijnheer Caron, u hebt me ook gevraagd hoe ik zoiets kan vermijden. De adviesverstrekking moest gebeuren op het ogenblik dat de beoordelingscommissies en de administratie 356 meerjarige aanvragen tegelijk kregen, die ze moesten bestuderen en waarover ze een advies moesten geven, in functie van de voorlopige adviezen. Dat weet u ook. Dat heeft geleid tot een enorme toename van de werklust, in die commissies, maar ook bij het agentschap. Het klopt dat we ervoor moeten zorgen dat we die timing halen. Ik kan daar alleen op blijven hameren. Ik heb dat ook nogmaals besproken met mijn administratie. Er is echter wel een reden tot verschoning. Ik wil absoluut niemand met de vinger wijzen. Ondertussen zijn alle beslissingen genomen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik wil u niet persoonlijk of in hoofde van uw ministerschap aanvallen. Ik ben het trouwens met u eens dat er een aantal dingen uit de procedures moeten worden bijgesteld.

U zegt: “Ik heb me te pletter gevochten met begrotingsakkoorden en de Inspectie van Financiën om de timing te halen.” Daar heb ik een zeker begrip voor, want dat is bijna niet mogelijk. We kunnen daar twee dingen voor doen. We moeten erop anticiperen en dus moeten we langere termijnen hebben. Bovendien denk ik dat het een en ander niet klopt, maar dat is een discussie voor in de commissie Financiën en Begroting. Er klopt iets niet in het hele systeem. Als er budgetten zijn, decretale regelingen, een delegatiebesluit, en dan nog zo’n lange procedure: dat is niet meer van deze tijd.

We zitten hier te klagen over de grote infrastructuurwerken en de vertragingen. Het is een kleiner voorbeeld, maar vrij gelijkaardig. Als ik kan ondersteunen om daar op de procedures in te werken, dan zal ik dat graag doen.

De participatieprojecten zijn nog zo’n voorbeeld. U bent op 2 december in gang geschoten. Er valt u dus niets te verwijten, maar we moeten zeker het systeem aanpassen. Ik hoop dat we nog dit jaar, na de evaluatie, het decreet kunnen aanpassen.

Ik vind het toch heel vreemd wat de inspectie hier doet. Het is niet oké. De inspectie geeft advies opdat de begrotingsminister een goede beslissing zou kunnen nemen en hier draait ze de rollen om. Dat is eigenlijk wat er gebeurt. Het klopt niet. Het klopt niet. Het klopt niet en het gevolg is wat het is: we zullen weer allemaal een tijdje gaan lenen en banken subsidiëren. Dat is ook geen goed beheer van de Vlaamse overheidsfinanciën. Ik hoop dat de Inspectie van Financiën deze opmerking leest in het verslag, want daar mogen ze eens over nadenken.

Wat u allemaal gezegd hebt over de projecten, wijst ook een beetje op de noodzaak om een aantal inhoudelijke prioriteiten te stellen in projecten en het subsidiëren van kunstenaars. Welke criteria nemen we? Ik neem aan dat dat ook de reden is van het debat tussen

agentschap, kabinet en beoordelingscommissie, waardoor een en ander vertraging heeft opgelopen.

Ik heb zeker begrip voor het werk van de beoordelingscommissie en de administratie bij het behandelen van de structurele dossiers. Minister, ik sta daarvoor open. Ik heb meegewerkt aan het Kunstendecreet, maar 'nothing is perfect'. Dingen kunnen beter en misschien moeten we vermijden dat er dit soort van workload en overlast komt zodat andere aanvragers het slachtoffer zijn.

Mijn bekommernis is dus dat kunstenaars hun ding moeten kunnen doen, dat organisaties hun ding moeten kunnen doen en dat wij als overheid moeten zorgen voor een goede regeling waardoor we dit alles zo maximaal mogelijk kunnen faciliteren. Dat is de kern.

Ik herhaal: er is iets fout met de procedures. Ze moeten absoluut herzien worden. Ik nodig een aantal van deze hoge heren uit – en met grote heren is het kwaad kersen eten – om eens na te denken en met hun voeten in de modder van de artistieke en culturele bedrijvigheid komen te staan en aan de mensen te zeggen dat ze nog meer dan drie weken zullen moeten wachten op hun loon.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ik dank u voor uw zeer gedetailleerde uitleg over het waarom en hoe van de trage uitbetaling. Het lijkt me in sommige dossiers een processie van Echternach. Ik deel de commentaar van de heer Caron over de Inspectie van Financiën. Als ik het dus goed begrijp, zegt de inspectie dat het eigenlijk in orde is, maar dat ze haar paraplu gaat opsteken en dat minister Muyters dus zijn akkoord heeft moeten geven. Hoe zit dat dan? Ik wil het gewoon begrijpen.

Een tweede vraag is louter informatief. U spreekt over de evaluatie van het Participatiedecreet. Er is ook gesproken over de evaluatie van het Kunstendecreet. Kunt u een timing geven?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, minister, collega's, ik deel de commentaar en de bekommernissen van iedereen, ook van de minister.

Bij wijze van inleiding tot het nieuwe jaar, geef ik graag deze twee knipoogjes. Ik ben blij dat u gewezen hebt op de historische verantwoordelijkheid van de heer Caron. *(Gelach. Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

In de negatieve zin, uiteraard. Hij zal zijn verantwoordelijkheid niet ontlopen.

Ik hoop toch niet dat u het infuus gaat doorknippen. Dat mag toch niet de onderliggende bedoeling zijn.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Idrissi, wat het nogal atypische advies van de Inspectie van Financiën betreft, is het de eerste keer dat we met zoiets geconfronteerd werden. De IF zegt dat ze inhoudelijk geen opmerkingen heeft, maar dat ze geen advies geeft en dat een akkoord moet worden gevraagd aan de minister van Financiën. We zijn bij de minister van Begroting geweest en die zei dat hij met zo'n advies toch geen begrotingsakkoord kon geven. We hebben nu een tussenweg gevonden waarbij we op basis van het advies van de inspectie toch gaan proberen om de uitbetaling te doen. Op die manier gaan we werken en er proberen uit te geraken.

Er is gevraagd naar de evaluatie van het Participatiedecreet. Die evaluatie moet dit jaar gebeuren. Eerstdaags zullen de evaluaties van Jeugd en Sport aan ons worden overgemaakt. Op basis daarvan kunnen we dan de globale evaluatie maken.

Wat het Kunstendecreet betreft, hebben we bewust gezegd dat we eerst de structurele ronde laten voorbijgaan. Nadien gaan we dan starten met de evaluatie. Ik denk dat iedereen al wel een aantal elementen heeft die we kunnen meenemen. Voorzitter, het is misschien interessant om het ook vanuit deze commissie op te nemen en een aantal hoorzittingen te organiseren. Als de rondes voorbij zijn, kunnen we een aantal bijsturingen doen. Als we na de structurele ronde een goede evaluatie willen maken, dan zal het eerder volgend jaar zijn dat het zal resulteren in een gewijzigd decreet.

De voorzitter: Minister, u hebt het toch over de nieuwe ronde?

Minister Joke Schauvliege: Voor wat het Kunstendecreet betreft, laten we de ronde van april eerst voorbijgaan. Nadien doen we dan de evaluatie van het Kunstendecreet.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, ik denk dat het heel wijs is om te beslissen om toch uit te betalen. Uitstel zou binnen de sector ongelooflijk veel onrust teweegbrengen. Het is een wijze beslissing om ondanks het advies van de Inspectie van Financiën toch uit te betalen.

De heer Bart Caron: Ik begrijp het voorbehoud van de minister van Begroting, want wat moet hij daarmee aanvangen?

Aan de andere kant wil ik minister Muyters en u oproepen om de sector niet het slachtoffer te laten worden. Het betreft een lopende meerjarenprocedure. Er zijn al een tijd geleden beslissingen genomen. Er is geen sprake van budgetoverschrijdingen. De afgelopen twee jaar is er twee keer op dat budget bespaard. Ik ben blij dat u doorzet, maar ik kan mij inbeelden dat sommigen – de inspecteur van de vastleggingen bijvoorbeeld – lastig zullen doen en naar legitimerende documenten zullen vragen. Zorgt u ervoor dat dit geen problemen oplevert? Wij mogen de Inspectie van Financiën niet commanderen. Maar de minister van Begroting kent zijn begroting. Hij weet dat uw vraag legitiem is. Hij zou zijn akkoord moeten geven.

De heer Philippe De Coene: Ik heb nog een inhoudelijk punt en een procedureel punt. Inhoudelijk sluit ik mij aan. Ofwel werpt de Inspectie van Financiën een probleem op, wat verhindert om iets uit te betalen – maar dan nog kan de Vlaamse Regering een beslissing nemen. De afgelopen jaren heeft de Vlaamse Regering nog beslissingen genomen waarbij zij de bezwaren van de Inspectie van Financiën gemotiveerd heeft weerlegd. Ofwel is er geen probleem en zet men het licht op groen. Het is een beetje een drôle de guerre: vis noch vlees. Het staat los van dit beleidsdomein, en wij moeten het signaal van de sprekers hier ter harte nemen. De sector en u zijn er ook het lijdend voorwerp van.

Een evaluatie en eventuele decretale bijsturing zou ik later verrichten. Ik zou nu de procedures willen laten doorlopen en de commissies hun werk laten doen en daarin niet met vragen en dergelijke interveniëren. Te gepasten tijde kunnen wij dan het debat voeren. Natuurlijk kan men informeren naar de stand van zaken en naar cijfers, maar dat kan via schriftelijke vragen. Een voorafgaand debat, terwijl de procedures nog lopen, wil ik vermijden. Ik vraag daar begrip en geduld voor.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Bart Caron, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Philippe De Coene tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van het Ballet van Vlaanderen
- 956 (2011-2012)

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, minister, collega's, tussen vorige week, toen ik mijn vraag heb ingediend, en vandaag is de toestand alweer licht gewijzigd, zowel wat de beslissing als wat de naweën ervan betreft. Wij hebben het dossier in deze commissie besproken. Wij hebben hoorzittingen georganiseerd, nadat u de ambitie uitte om het landschap te reorganiseren. Dat mondde uit in een voorstel van resolutie waarin het Vlaams Parlement zowel zin voor pragmatisme als ambitie heeft uitgedrukt, alsook rekening hield met de context.

Wat het Ballet van Vlaanderen betreft, is waakzaamheid geboden. Aan de vooravond van het afsluiten van nieuwe beheersovereenkomsten, in een totaal nieuwe budgettaire context, en nadat u had aangekondigd een nieuwe organisatie te willen invoeren, hebt u aangekondigd dat u goed wilt nagaan hoe wij met de beschikbare middelen zo goed mogelijke resultaten kunnen boeken. Dat was een vrij open oefening. Wij hebben de betrokken instellingen uitgenodigd en aandachtig geluisterd. Het Vlaams Parlement vroeg dan vrijwel unaniem dat er een combinatie wordt gerealiseerd van artistieke onafhankelijkheid van de instellingen en het streven of behouden van artistieke excellentie. Gezien de budgettaire context hebben zich toch een aantal beslissingen opgedrongen.

Vorige week heeft de raad van bestuur van het Ballet van Vlaanderen een principebeslissing genomen. Deze beslissing bevat enkele componenten. Een: ik weet dat er tussen uw kabinet en de instelling veel is overlegd om progressie te maken en dat er is aangedrongen om een begroting op te stellen. Toen heeft de raad van bestuur beslist om een begroting op te stellen, met daaraan gekoppeld de vraag om toe te staan dat een beperkt deficit wordt opgenomen en dat de instelling wordt ontslagen van de verantwoordelijkheid voor dat tekort. Gezien de budgettaire context en het feit dat een aantal artistieke doelstellingen misschien moeilijker kunnen worden gehaald, is aan mevrouw Kathryn Bennetts, de artistieke leider, voorgesteld om het seizoen 2012-2013 vol te maken. Om de continuïteit te verzekeren zou er onmiddellijk een vacature worden uitgeschreven voor een nieuwe artistieke directeur, voor het seizoen 2013-2014. Ten slotte is in het kader van de synergie beslist om het mandaat van de raad van bestuur ter beschikking te stellen, en na te gaan hoe dat kan samenvallen met het verlenen van een mandaat aan de raad van bestuur van de opera, volgens de principes van corporate governance.

Inmiddels heeft mevrouw Bennetts bedankt voor de tijdelijke opdracht. Menselijk bekeken valt daar iets voor te zeggen, want die opdracht biedt haar geen perspectief. Haar artistieke merites worden door iedereen naar waarde geschat. Ik denk dat wij rustig mogen stellen dat zonder haar werk het Ballet van Vlaanderen en het ballet in Vlaanderen nooit dergelijke hoge toppen zouden scheren. Wij moeten haar daar erg dankbaar voor zijn. Dankzij haar sterk netwerk kon men producties brengen die anders misschien niet waren opgevoerd. Het is trouwens altijd jammer als iemand weggaat of moet weggaan.

Ik heb begrepen dat er een beperkt tekort van ongeveer 200.000 euro in het vooruitzicht was gesteld. Dat bedrag moet misschien worden verdubbeld, wegens de kosten voor een aantal afzeggingen.

We moeten bij uitbreiding toch een aantal fundamentele vragen stellen, mede vanuit een collectieve verantwoordelijkheidszin. Het zou te gemakkelijk zijn om de bal gewoon naar het uitvoerende beleid te kaatsen. Het parlement, als begrotingsinstantie, die dat zo kritisch opvolgt, heeft een eigen verantwoordelijkheid.

Als wij in een resolutie spreken over artistieke onafhankelijkheid en artistieke excellentie, en zeggen dat wat we in Vlaanderen doen, zo formidabel doen en in lengte van jaren willen blijven doen, moeten we ons er grondig over bezinnen of we daar ook in de feiten concreet gevolg aan geven. Als ik nu de beslissingen van het Ballet bekijk, heb ik het gevoel dat alles betaald kan worden en dat we bij wijze van spreken wel een huis hebben, maar een huis zonder affiche en zonder programma. Ik zou bijna durven te zeggen: een huis zonder voorwerp.

De beslissing impliceert dat men nog kan draaien tot eind april en nog een gereduceerd artistiek aanbod kan geven, maar dat het dan uiteindelijk gedaan is. Iedereen zal netjes betaald worden, alle bestaande lopende contracten zullen worden gehonoreerd, maar eigenlijk kan er niets meer gespeeld worden. Men heeft dan een tussenoplossing gezocht. Men zou in juni Onegin proberen op te voeren. Daarvoor is men vanuit het Ballet op zoek naar 120.000 euro bijkomende middelen.

Ik heb trouwens vernomen dat de schepen van Cultuur, ook lid van de raad van bestuur, de heer Heylen, zich ook persoonlijk heel sterk engageert om die middelen te verzamelen. Hij gaat bij wijze van spreken bijna bedelen om die middelen vast te krijgen. Dat is op zich een goede zaak.

Als wij een Ballet van Vlaanderen willen dat artistieke merites heeft, dat in eigen land en in het buitenland hoge ogen gooit, dat een programma brengt dat aan de ene kant de traditie van het ballet brengt, maar aan de andere kant ook oog heeft voor vernieuwing en nieuwe tendensen, is de vraag of we dat structureel kunnen doen met de middelen en het financiële carcan waarin we nu zitten. We spreken over om en bij de 5,7 miljoen euro recurrent op jaarbasis. Dat is op zich niet weinig, maar volstaat dat om die ambitie ook de komende jaren te vertolken? We moeten even in de spiegel kijken en onszelf die vraag stellen.

Als alle facturen betaald worden, zowel in 2012 als in 2013, zie je dat er in 2012 in totaal ongeveer 300.000 euro overblijft en in 2013 naar schatting ongeveer 200.000 euro. Om daar dan ook nog eens artistiek mee te werken, is dat bijzonder weinig. Begrijp me niet verkeerd: ik pleit niet voor megalomanie of voor smossen met geld. Iedereen moet voorzichtig zijn, zeker in de huidige budgettaire context en zeker omdat het altijd mogelijk wordt gemaakt met belastinggeld, de zuurverdiende centen van mensen die op een eerlijke manier hun inkomsten aangeven.

Als je dat echter tegenover een ambitie zet, is de vraag of we met de beschikbare middelen die ambitie kunnen waarmaken. Gaan we een stap terug zetten? Of gaan we de ambitie waarmaken en in de omgekeerde richting werken – de nering naar de tering zetten, als ik het zo mag zeggen? Zijn we bereid om dat te doen? Dit is een collectieve verantwoordelijkheid.

Ik hoor ook vanuit de coulissen dat er al een twintigtal dansers op zoek zijn naar nieuwe contracten. Ik begrijp dat. De carrière van zo'n danser is immers zeer beperkt in tijd. Die mensen moeten zich alles ontfagen. Het zijn niet alleen de wielrenners die zich voorbereiden op de Ronde van Frankrijk die nu al graatmager staan. Ook de dansers van ons ballet durven met deze koude nauwelijks buiten te komen, om toch zeker geen verkoudheid op te doen, waardoor ze niet meer zouden kunnen presteren.

Bovendien krijgen die mensen bijzonder bescheiden lonen. Daar zal het dus ook niet aan liggen. Ook over wat Kathryn Bennetts kreeg, hoefden we niet beschaamd te zijn, vergeleken op internationale schaal. Ook daar hebben we niet met geld gemorst. Het gebeurt dus allemaal, relatief gesproken, met beperkte middelen. Het is dan ook begrijpelijk dat de dansers nieuwe oorden proberen op te zoeken. En als zij onderdak vinden, zijn we niet alleen niet de leiding en het 'corps de ballet' kwijt, maar heel de software van het ballet. Dan vrees ik dat we bijzonder veel stappen achteruit zetten, in de hoop ooit weer een stap vooruit te kunnen zetten.

Minister, kunt u de beslissingen onderschrijven die unaniem zijn genomen door de raad van bestuur, en intussen een beetje zijn gewijzigd op de vergadering van de raad van bestuur van gisteren? Hoe denkt u dat dit dossier kan evolueren, rekening houdend met de budgettaire context, met de ambities die ook door dit parlement zijn vertolkt, maar ook met de opdracht die aan de transitie-manager is gegeven? Wat kunnen en moeten we doen om het Ballet van Vlaanderen te redden, indien we vinden dat het gered moet worden?

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, ik sluit me aan bij de vragen van de heer De Coene. Bent u al op de hoogte van wat gisteren door de raad van bestuur besproken en eventueel beslist is in verband met de aangelegenheden die hier nu voorliggen?

Ik wil nog even ingaan op vier aspecten. Ten eerste is er de vraag om in te stemmen met het beperkte deficit, zoals de heer De Coene het vorige week noemde. Is daar sinds gisteren wijziging in gekomen? Zo ja, in welke zin? Wat is uw houding daartegenover?

Ten tweede is er de terbeschikkingstelling van het mandaat van de huidige raad van bestuur. Hoe reageert u daarop? Aansluitend daarbij zijn er de werkzaamheden van de transitie manager. Wat is de positie of de visie? Wat zijn de voorstellen ter zake?

Onze belangrijkste bekommernis tot slot is het vroegtijdige ontslag van Kathryn Bennetts. Enerzijds is het geen verrassing, anderzijds is het een serieuze complicatie. Het heeft in elk geval implicaties voor de werking van dit seizoen. We zijn ook bekommerd om de dansers en danseressen en het artistiek personeel. Als we die groep niet grotendeels kunnen samenhouden binnen het Ballet, dan zijn onze inspanningen tevergeefs en moeten we weer vanaf nul beginnen aan de heropbouw van het Ballet van Vlaanderen. Dat is onze belangrijkste bekommernis: om het Ballet operationeel te houden of zo snel mogelijk weer operationeel te krijgen, zodat het repertoire en de hele gemeenschap opnieuw op een normale manier kunnen functioneren.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, uiteraard ben ik blij dat deze vraag wordt gesteld. Mijnheer De Coene, ik weet niet wanneer u uw vraag hebt gesteld en wanneer die werd goedgekeurd, maar ondertussen zijn de zaken natuurlijk veranderd. We hebben hier inderdaad spannende debatten gehad over de grote Vlaamse culturele instellingen. Er is een voorstel van resolutie geweest. Ik wil toch even een correctie aanbrengen: dat voorstel is niet unaniem goedgekeurd, want op mijn verzoek is mijn toenmalige partij daar niet op ingegaan, omdat ik het waterig vond. Dat belet niet dat ik volledig achter de intentie sta van onafhankelijke identiteiten en dergelijke meer. Ik kom me op dat ogenblik echter niet vinden in die tekst.

De heer Philippe De Coene: Voor de duidelijkheid, dat was vrijwel unaniem.

De heer Erik Arckens: Ja, oké. Minister, een aantal puntjes zijn me nog altijd totaal onduidelijk en worden steeds onduidelijker. Iedereen roemt de kwaliteiten van mevrouw Bennetts. Ik heb nog altijd geen kritiek op haar gehoord, maar tegelijk wordt haar ontslag gevraagd. Ik kan me dat enigszins indenken: als men te veel het ontslag van mensen vraagt of hen het leven zuur maakt, dan kunnen ze plots wel eens zelf voortijdig opstappen. Dat zijn van die toestanden die gebeuren in het leven. Ligt daar het probleem? Gaat het over een nieuw artistiek directeur? Ik denk het niet.

Minister, gaan we nu eigenlijk naar een fusie tussen de opera en het Ballet van Vlaanderen? U kent uiteraard de voorgeschiedenis van de beide. U weet welke functie het Ballet van Vlaanderen historisch gezien eigenlijk vervulde in de opera. U weet hoe dat eigenlijk is ontstaan. Dat is niet altijd een geslaagde combinatie. Vroeger is er in Brussel een samenwerkingsproject geweest tussen Béjart en de Munt. U weet dat. Dat is ook slecht afgelopen. Een grote, fatsoenlijke cultuurnatie houdt opera en ballet uit elkaar.

Minister, staat u er nog altijd achter dat de beide entiteiten los van elkaar moeten werken, ook gelet op het feit dat hun koren en orkesten een eigen identiteit hebben? Ik heb daar vroeger meermaals op gewezen. Het is vrijwel onmogelijk een confluentie tussen de beide te hebben.

We betalen inderdaad veel voor ons Ballet van Vlaanderen. Het gaat over 5,7 of 5,8 miljoen euro. Mijnheer De Coene, dat is altijd nog maar de helft van wat men in Nederland betaalt. Ik vind dat dit een ballet, als onafhankelijke identiteit, waard is. U stelt het heel scherp, maar u stelt het ook juist. Ofwel zijn we bereid om op een eerlijke wijze dat geld op tafel te leggen, met alles erop en eraan, en dan hebben we een onafhankelijke identiteit die we Koninklijk

Ballet van Vlaanderen noemen, of die we een andere naam zullen geven. Ofwel zullen we dat niet meer hebben. Als ik u goed heb begrepen, zijn er van die negentig werknemers al twintig aan het zoeken. Dat wist ik niet. De werknemers werden gedwongen hun ontslag in te dienen en kregen een ander contract aangeboden voor het nieuwe jaar. Dat klopt wel. Uiteraard zijn er door zo'n situatie dan al twintig mensen die elders gaan solliciteren.

Het is het ene of het andere. Er is sprake van een transitie-manager en trouwens ook van een stuurgroep. Ik heb dat hier nog niet gehoord. Minister, kunt u ons al iets zeggen over de werking van de stuurgroep op financieel vlak, op communicatievlak en op planmatig vlak? Wat is de rol van die stuurgroep, in samenhang met de transitie-manager en met uzelf?

Mijnheer De Coene, uiteraard past dit in het debat over de vraag of we het Ballet van Vlaanderen al dan niet nog zullen behouden als grote Vlaamse instelling. Anders kan het debat gemakkelijk enger worden. Dan zullen we ook niet meer moeten hebben over ambitie. We hadden immers inderdaad grote ambities voor het Ballet van Vlaanderen, die we de jongste jaren financieel moeilijk hebben kunnen waarmaken. Uiteraard weten we allemaal dat dit komt door een gecumuleerd verlies. Toch was er een internationale en nationale uitstraling, was er sprake van zowel traditie als vernieuwing. Het geldt dat nu ontbreekt, kunnen we wel elders halen. Wat dat betreft, maak ik me toch wel sterk.

In heel dat debat wordt de bal van de ene naar de andere doorgespeeld. Minister, sinds de discussie gaande is, eigenlijk sinds u minister van Cultuur bent, hebt u de bal toegespeeld gekregen. Er werd gesteld dat u een verkeerde kijk hebt op het Ballet van Vlaanderen. Ik ben daar niet zo van overtuigd. Ik weet dat de bal ook wordt doorgespeeld naar de zakelijk directeur, Chantal Pauwels, naar de raad van bestuur en dergelijke meer. Zo komen we er niet uit. Iedereen wijst iedereen met de vinger. Ik heb mijn bezorgdheid geuit. Ik voelde dit enigszins aankomen. Ik vrees dat we echt iets aan het verliezen zijn met het Ballet van Vlaanderen. Ik heb er geen goed oog in.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Ik zal het heel kort houden, want de collega's hebben al enorm veel naar voren gebracht. Door het voortijdige vertrek van Kathryn Bennetts komt het Ballet van Vlaanderen wat de programmering betreft vanaf 28 april alleszins in een moeilijke situatie terecht. Minister, op welke manier zult u daarmee omgaan? Is dat niet de aankondiging van een steeds grotere neerwaartse spiraal? Ik vraag me af of niet kon worden voorzien dat dit zou gebeuren, als we kijken naar de diverse hoorzittingen die hebben plaatsgevonden en naar de diverse contacten die er zijn geweest tussen mensen van het ballet en parlementsleden. Ik ga ervan uit dat die mensen van het ballet ook wel uw kabinet en uzelf zullen hebben gecontacteerd. Viel dit niet te voorzien en kon u daar niet op een daadkrachtige manier – of op een andere manier, maar alleszins op een of andere manier – op hebben gereageerd? Hoe zult u proberen dit in de toekomst recht te trekken, zodat de toekomst van het Ballet van Vlaanderen alsnog kan worden gegarandeerd?

Komt de zienswijze van de stuurgroep en van het transitie-management overeen met die van uw kabinet? Op welke manier zult u proberen die op elkaar af te stemmen? Op welke termijn mag dit parlement van u een algemeen beeld ter zake verwachten?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, ik sluit me aan bij de vragen van de heer De Coene, maar ik heb nog een aantal opmerkingen. Als ik het goed begrijp, is de transitie-manager een verslag aan het opmaken. Ze heeft eigenlijk nog wel wat tijd, maar zal er een tussentijds rapport van haar bevindingen komen, zonder dat daar al een conclusie aan verbonden is?

Welke procedure zal worden gehanteerd om een nieuw artistiek directeur aan te trekken? Dat is dus de functie van mevrouw Bennetts. Dat moet iemand zijn die een gelijkwaardige artistieke dynamiek brengt in het ballet. Hoe kunnen die kwaliteit en die uitstraling die er

vandaag zijn, worden gegarandeerd? Dat is natuurlijk onlosmakelijk verbonden met de persoon die zal worden aangetrokken om die taak te vervullen.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, ik wil me graag aansluiten.

De centrale vraag is natuurlijk welk soort ballet we willen. Welk repertoire moet er gedanst worden? Welke nationale of internationale ambities hebben we? Ik ga ervan uit dat de transitie-manager in dat licht haar werk moet doen en een rapport moet schrijven over de wijze waarop de integratie en de samenwerking met de Vlaamse Opera wordt gerealiseerd. De eerste vraag is niet hoeveel geld er voor het ballet nodig is, maar wel welk soort ballet we in Vlaanderen willen. Dan moeten we nagaan of we daar de middelen voor hebben en of we die middelen daarvoor veil hebben.

Om het cru te stellen: het vertrek van mevrouw Bennetts biedt net de gelegenheid – het vertrek was toch aangekondigd, dacht ik – om over de positie en de inhoud van het ballet na te denken. Met alle respect voor de prestaties van mevrouw Bennetts, voor de technische prestaties van onze dansers, voor het repertoire dat mevrouw Bennetts beheert, denk ik toch dat we artistiek nog een frisse wind mogen laten waaien. Dat hoeft niet ten nadele te zijn van het Ballet van Vlaanderen 'nieuwe stijl'.

Ik denk dat we op een kantelmoment zijn. Ik hoop dat er, mede door het werk van de transitie-manager en eventueel van de beoordelingscommissie, een visie komt over welk ballet we willen en dat dan het gepaste beleid volgt.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Vandaar mijn vraag over de transitie-manager die heel nauw aansluit bij wat u zei.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, uit de bevindingen van een internationale visitatiecommissie zijn er een aantal grote knelpunten aan het licht gekomen rond het Ballet van Vlaanderen. Op basis daarvan is er een heel duidelijke visietekst gekomen die ook is goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Die visietekst dateert van 22 oktober 2010 en geeft heel duidelijk de visie op de toekomst van het Ballet van Vlaanderen weer.

Het parcours dat we hebben uitgetekend, heeft niets te maken met besparingen maar wel met een ambitie om deze instellingen performanter te maken en hierbij meerwaarde te realiseren. Ik stelde toen voor – dat is ondersteund door de resolutie van dit parlement – om een verregaande synergie te beogen tussen de ballet- en operaorganisatie in Vlaanderen, met de mogelijkheid om op artistiek vlak een eigen beleid te voeren, maar met de bedoeling om op logistiek en zakelijk vlak meer samen te werken.

Recent nog werd in Nederland dezelfde beslissing genomen om bij de nationale opera en het nationaal ballet een gelijkaardige operatie door te voeren. Op heel veel plaatsen in Europa bestaat dit al en werken ze op dezelfde manier. Zeggen dat het op de meeste plaatsen apart is, klopt absoluut niet.

Er zijn hoorzittingen geweest in het parlement. Belangrijk is ook dat er een nieuwe beheersovereenkomst is afgesloten met het ballet, maar ook met de opera in juni 2011. Er is ook heel veel overleg gepleegd om te komen tot deze beheersovereenkomsten. Een overeenkomst gaat natuurlijk over afspraken tussen verschillende partijen. Ze is goedgekeurd door het Koninklijk Ballet van Vlaanderen en de Vlaamse Regering. Er staat uitdrukkelijk in wat er wordt verwacht van het ballet en welke middelen de Vlaamse Regering hiervoor ter beschikking stelt de komende jaren.

Deze beheersovereenkomst werd ook ondertekend door de artistieke en zakelijke directie. Nu reeds, na zes maanden, een begroting indienen die deficitair is of stellen dat er te weinig middelen zijn, is niet ernstig als men net een overeenkomst heeft afgesloten waar men ook

mee akkoord is gegaan. In 2012 bedragen de subsidies van de Vlaamse Gemeenschap 5,7 miljoen euro en daarnaast zijn er nog subsidies van de stad en de provincie.

Voor alle duidelijkheid: het is niet de bedoeling dat het ballet afgeschaft wordt, in vereffening gaat of opgaat in de Vlaamse Opera. Het is wel de bedoeling om deze organisatie zo gezond mogelijk te krijgen in functie van de transitie die samen met de Vlaamse Opera wordt gerealiseerd. Hierbij heb ik steeds gesteld dat “de artistieke identiteit van het Ballet van Vlaanderen en van de Vlaamse Opera” gewaarborgd wordt en dat “de marketing en publiekswerking van het Ballet moeten kunnen versterkt worden onder meer door het meer en betere kansen te bieden op het gebruik van de Vlaamse podia en op de samenwerking met de orkesten.” Beide zaken zijn in uitwerking binnen de transitieoefening en zijn letterlijk conform aan de in het parlement aangenomen resolutie.

De raad van bestuur heeft mij ingelicht over zijn voornemen om in 2012 een afgeslankt aanbod te realiseren en zo het deficit voor dit jaar tot het uiterste minimum te beperken. Ik kan daarmee akkoord gaan. De oorspronkelijke begroting die door de directie was voorgelegd aan de raad van bestuur ging uit van een heel groot deficit: een tekort van 1,2 miljoen euro in 2012. Dat samen met het gecumuleerde deficit van 1,3 miljoen euro gaf natuurlijk heel wat problemen voor de toekomst van het ballet en de clustering die we voor ogen hadden. Het is positief dat de raad van bestuur de begroting die was ingediend door de directie, heeft bijgestuurd tot een aanvaardbare begroting.

Ik vind het goed dat er in 2012 nog een balletprogramma kan worden aangeboden en dat de dansers kunnen blijven optreden. Alle lonen van de dansers zijn gegarandeerd met de subsidies die wij vanuit Vlaanderen geven. Het is belangrijk dat de financiële positie van het Ballet van Vlaanderen wordt bewaakt. Dit is noodzakelijk om met het ballet weldra een doorstart te kunnen maken onder een nieuwe artistieke directie. Ik heb ook steeds gesteld dat het de raad van bestuur is die, conform de beheersovereenkomst, de beslissingen moet nemen.

Het klopt niet dat er een vervroegd ontslag is voor mevrouw Bennetts of dat ze opstapt. Voor alle duidelijkheid: er is een beëindiging van het mandaat, nu mevrouw Bennetts geen verlenging meer vraagt. Men heeft haar de kans gegeven om het mandaat te verlengen, maar dat heeft ze dus niet aanvaard. Zoals de heer De Coene zegt, heeft mevrouw Bennetts grote verdiensten. Ze heeft vorig jaar trouwens al te kennen gegeven dat ze de termijn zou uitdoen maar dan geen verlenging zou vragen.

Voor mij is het essentieel dat er nu gedacht wordt in functie van de toekomst en een sterke doorstart van het ballet. In die zin zal de transitie-manager voor de raad van bestuur een profielomschrijving opmaken voor de nieuwe artistieke directie. Er zal dus zo snel mogelijk een vacature worden uitgeschreven voor een nieuwe artistieke directie. Er hebben zich spontaan al heel wat mensen aangemeld.

Ik vind het heel positief dat de raad van bestuur zijn mandaat ter beschikking stelt vanaf april 2012 in het licht van het feit dat er dus één raad van bestuur komt in het transitietraject met de Vlaamse Opera. Op deze manier kan de volgende stap naar samenwerking worden gezet. Beide rechtspersonen blijven apart bestaan, maar worden bestuurd door een raad van bestuur die uit dezelfde bestuurders is samengesteld. Ik ben van mening dat de beslissingen van de raad van bestuur positief zijn voor de toekomst van het Ballet van Vlaanderen en constructief zijn voor het lopende transitietraject. Ik benadruk nogmaals dat de ambitie van dit transitieproces geen besparingsoperatie is, maar een versterking van de positie en de uitstraling van de betrokken instellingen, zoals ook is gevraagd door het parlement.

De stuurgroep is samengesteld uit telkens drie mensen uit de raden van bestuur van beide instellingen. Ook de twee voorzitters, de cultuurschepenen van Gent en Antwerpen en de regeringscommissarissen zetelen daarin. De stuurgroep heeft tot doel het transitietraject te begeleiden. De stuurgroep heeft drie werkgroepen. Zij werken rond financiën,

programmering en ook marketing en communicatie. Zij vergaderen ongeveer tweemaandelijks. Zij bekijken ook de dagelijkse werking. Het is de bedoeling dat nog deze maand de transitie-manager een eerste verslag aflevert. Wij zitten op koers. Wij geloven in de toekomst van het ballet, en dat is ook duidelijk meegedeeld aan het personeel en de dansers.

Men heeft mij gezegd dat de meeste dansers de bedoeling hebben te blijven. Een aantal doen audities, maar dat zou niet uitzonderlijk zijn, want die mensen werken met kortlopende contracten. Ik krijg geen signalen dat zij massaal willen opstappen. Zij hebben de garantie gekregen dat de budgetten er zijn om hen te betalen. Zo zorgen wij ervoor dat wij het grote talent dat wij in huis hebben, ook kunnen behouden. Dat was een belangrijk element in de beslissing van de raad van bestuur, want zo is de toekomst van het ballet verzekerd. Wij geloven in het ballet. De genomen beslissingen bieden de mogelijkheid om er ook in de toekomst, in 2013, te staan, en dat was ook de bedoeling van de Vlaamse Regering.

De heer Philippe De Coene: Ik dank u voor het antwoord. U zei dat het niet ernstig is een begroting met een tekort indienen. Hebt u het dan over de initiële begroting, met het tekort van 1,2 miljoen euro?

Minister Joke Schauvliege: Inderdaad. Wat de raad van bestuur nu heeft beslist, is voor mij in orde.

De heer Philippe De Coene: Ik heb nog een paar opmerkingen. Het is wellicht een courante praktijk dat dansers audities doen. Ik denk dat voor hen niet het probleem rijst dat zij niet zeker zijn dat zij hun loon uitbetaald zullen krijgen, maar wel dat zij vrezen dat er geen opvoeringen zullen zijn. Een danser leeft bij de gratie van zijn optredens.

Vergelijk het met een renner die een contract bij een wielerploeg heeft: als die ploeg niet aan wedstrijden deelneemt, dan is hij eigenlijk niet echt een renner. Ik denk dat sommigen willen voorkomen virtuele balletdansers te zijn die niet echt hun beroep kunnen uitoefenen.

U hebt gelijk dat men eerst had gezegd dat men 1,2 miljoen euro zou nodig hebben voor een volwaardige programmering. Er is zelfs op een bepaald moment gesuggereerd dat het 2 miljoen euro zou worden. Een gedeelte van die uitgaven zou kunnen verdwijnen indien een aantal andere instellingen bereid zouden zijn – of daartoe verplicht zouden worden – om bij te springen door het orkest te versterken of een zaal ter beschikking te stellen. Ik sta volledig achter uw oefening om een synergie te realiseren. U streeft naar de beste prijs-kwaliteitverhouding. Het betreft wel een vreemde situatie waarbij een gesubsidieerd gezelschap een gedeelte van zijn subsidies moet gebruiken om te betalen aan een andere instelling die ook wordt gesubsidieerd. Dat leidt tot de ontwikkeling van een piramidaal stelsel, en ook de regeringscommissaris, de raad van bestuur en u hebben dat vastgesteld. De zwakste schakel, die het mooi moet gaan vragen, zit natuurlijk niet in een sterke positie. Kan er niet wat stringenter worden opgetreden? Kunnen een aantal instellingen hun geld niet onverminderd krijgen, op voorwaarde dat zij bijvoorbeeld een orkest ondersteunen of een zaal ter beschikking stellen? Dat zou misschien al de helft van dat tekort kunnen wegnemen.

Ik ben blij te vernemen dat niemand onvervangbaar is. Men zal wel iemand vinden, maar het is toch altijd gemakkelijker om iemand aan te werven die moet vernieuwen wanneer de budgettaire en artistieke omstandigheden goed op elkaar aansluiten. Wie met nootjes betaalt, krijgt misschien wel alleen maar aapjes. Ik hoor evenwel dat andere gezelschappen hun zoektochten met resultaat bekroond zien.

De beheersovereenkomsten zijn ondertekend. Indien de beslissingen van de raad van bestuur worden uitgevoerd, dan betekent dat wel dat een onderdeel van de overeenkomsten door het gezelschap zelf niet kan worden gehonoreerd. Dan komen er geen première en geen schoolvoorstellingen, en is het onzeker of het volume van 12,5 procent zelf te verwerven inkomsten wel kan worden gerealiseerd. Ik noteer evenwel dat iedereen bereid is om met ambitie aan de slag te gaan.

Zoals de heer Caron stel ik de vraag: wat willen wij inzake ballet in Vlaanderen realiseren en wat willen wij daarvoor betalen? U stelt dat een hoogwaardig ballet met een onafhankelijk programma – weliswaar in synergie, samenwerking of fusie met een andere instelling – een plaats heeft in Vlaanderen. Dat is een zeer geruststellend antwoord. Als de transitie-manager tot gedragen bevindingen komt, dan moeten wij daarover in de commissie het debat voeren.

De beide entiteiten worden gesteund met Vlaamse middelen. Dan moet die bereidheid er aan alle zijden zijn om synergieën te ontwikkelen en elkaar te ondersteunen. Als aandachtig observator tijdens die hoorzitting had ik niet altijd de indruk dat dit zo was. Ik heb aan de lichaamstaal tijdens zo'n hoorzitting gemerkt dat niet iedereen geporteerd was voor zo'n enthousiaste samenwerking. Zeker gezien de precaire situatie waarin het Ballet van Vlaanderen zich bevindt, zouden sommige mensen er wel eens een heel cynisch gedrag op kunnen nahouden. Zij vinden dat ze hun tijd niet hoeven te verspillen aan die lamme, aan die blinde, denkend dat ze zelf ongenaakbaar zijn en altijd ongeschonden boven het maaiveld kunnen komen. Ik hoef daar geen namen op te plakken, vermoed ik.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Minister, persoonlijk ben ik bijzonder blij voor u dat u alles positief vindt. Dat geeft wel een bepaald beeld voor de buitenwereld.

Wel kan ik daar spijtig genoeg niet mee akkoord gaan. Er is het vertrek van de artistiek directeur, met alle gevolgen van dien. Er is het vertrek van de raad van bestuur, dat u ook omschrijft als een positief signaal. Ik moet u eerlijk zeggen dat het feit dat mevrouw Detiège daar geen commentaar op geeft, veeleer een signaal is aan u dan een positief gegeven. Ik ben een voorstander van synergieën en kostenbesparend werken. Als twee organisaties kunnen samenwerken, dan moet dat kunnen.

Anderzijds is de realiteit dat u ongelooflijk slecht hebt gecommuniceerd in heel dat proces. Dat hebben we ook gemerkt tijdens die hoorzittingen. U hebt ervoor gezorgd dat er bij de buitenwereld en ook bij die organisaties zelf ongelooflijk veel onbegrip was. Dat is volgens mij ook de reden waarom Kathryn Bennetts, die internationaal toch wel hoog aangeschreven staat, vandaag vertrekt. De manier waarop u daarmee bent omgegaan, is volledig fout. Ik hoop dat u dat inziet. Er is gewoon een grote discrepantie tussen het beeld dat de mensen van het Ballet van Vlaanderen, van de organisatie zelf aan ons geven en het beeld dat u in deze commissie naar voren brengt. Als minister van Cultuur zou u toch moeten werken aan het beter op elkaar afstemmen van de beide. Voor de vlotte werking in de toekomst met betrekking tot cultuur in Vlaanderen zou dat niet slecht zijn.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, ik kan me enigszins vinden in de woorden van de heer De Gucht. Ik betreur enigszins dat dit soort debatten eigenlijk nooit als actualiteitsdebat in het Vlaams Parlement kunnen plaatsvinden. Het gaat altijd over gewestmateries. In het beste geval gaat het eens over onderwijs, maar over cultuur gaat het nooit. *(Opmerkingen)*

Diegenen onder ons die wat gewicht hebben in heel dit gedoe, zouden zich op hogere niveaus kunnen doen gelden wanneer een probleem als dit rijst, zodat mensen ook eens zien dat wij met cultuur bezig zijn. Dan zullen we het verder hebben over het Participatiedecreet, en zullen we eens evalueren hoe groot de betrokkenheid van de parlementsleden zelf bij dergelijke zaken eigenlijk is.

Minister, eigenlijk zouden we een heel debat moeten voeren over de vraag wat 'synergie' eigenlijk betekent in deze context. Een jaar geleden heb ik met heel wat mensen gesproken over de vraag waarover het zou gaan als wordt gesproken over die synergie tussen opera en ballet, en waarover het niet gaat. Dan gaat het over de plaats, over de koren, over de orkesten en dergelijke meer. Het lijkt me zo'n vaag begrip. Het ligt mooi in de mond, maar we moeten

dit eens stap voor stap analyseren. U mag gerust de vergelijking met het buitenland maken. Ik heb die immers zelf ook gemaakt.

Hoe dan ook blijft het een vreemde zaak. Binnenkort blijven we zitten met twee rechtspersonen, die één raad van bestuur hebben. Uiteraard zullen de tekorten van het Ballet van Vlaanderen, zoals aangegeven, moeten worden opgevuld door die raad van bestuur. Ik wil dan wel eens zien hoe dat heel concreet in zijn werk zal gaan en of de mensen van de opera op een bepaald ogenblik wel bereid zullen zijn om bij te passen als het gaat over de structurele tekorten van het – weliswaar gekortwiekte – Ballet van Vlaanderen.

Voorzitter, in welke vorm het Ballet van Vlaanderen ook blijft bestaan – en waarschijnlijk zal dat wel in een synergetische vorm zijn, of iets in die zin –, ik hoop dat het ballet blijft en dat men niet vindt dat het gewoon iets met dans te maken moet hebben. Dat is immers ook een element dat ik ontdek in de discussies. Sommigen vrezen, en heel terecht, dat dat ballet ook wel eens iets als Rosas zou kunnen zijn. Dan zeg ik: no pasarán. Ballet is ballet en het andere is het andere, maar tussen die twee dingen mag geen confluentie bestaan.

De voorzitter: We gaan Mick Jagger niet aanstellen als hoofd van de Vlaamse Opera, neem ik aan. *(Gelach)*

Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ik ben heel blij dat de transitie-manager zeer nauw betrokken wordt bij de zoektocht naar een artistiek directeur voor het Ballet van Vlaanderen. Dat betekent immers dat er ook rekening zal worden gehouden met het andere plaatje, met de andere oefening. De vragen die de heer Caron daarnet heeft opgeworpen, en de antwoorden die de transitie-manager daar wellicht op zal geven, zullen ook mee in overweging worden genomen bij het opstellen van de functieomschrijving. Ik ben ook zeer blij dat er binnenkort een eerste verslag zal zijn. Dat lijkt me belangrijk. Ik ga ervan uit dat er dan ook voor eens en voor altijd een oplossing zal worden gevonden voor de praktisch-technische problemen die vandaag bestaan, problemen met zalenverhuur en ik weet niet wat allemaal. Dat is ook belangrijk. De heer De Coene heeft daar daarnet ook naar verwezen.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het was interessant, verduidelikend en voor een deel geruststellend. Natuurlijk zijn alle problemen nog lang niet van de baan. Er moet nog heel veel werk gebeuren. Ik wil toch nog even ingaan op een aantal aspecten. Wat de financiële kant betreft, is het nieuws minder slecht dan we de voorbije maanden en jaren hebben gehoord van de kant van het Ballet van Vlaanderen. Als u zelf zegt dat dit voor u aanvaardbaar is, wie zijn wij dan als parlementsleden om daar nog verder vraagtekens bij te plaatsen?

Dan is er het vroegtijdige vertrek van mevrouw Bennetts. Het lijkt me positief dat al een aantal mensen zich spontaan als kandidaat-opvolger hebben aangemeld. Ik veronderstel en hoop dat er met bekwame spoed werk wordt gemaakt van die opvolging. Tegelijk is het de bekommernis van ons allen dat men het ambitieniveau dat we allen nastreven, en de eigenheid van het ballet voor ogen houdt. Dat is een repliek op het betoog van de heer Arckens.

Minister, u hebt ons ook enigszins gerustgesteld in verband met de mogelijke leegloop. Dat zal zeker en vast niet die proporties aannemen. Als het gaat over het feit dat dansers en danseressen meteen naar iets gaan uitkijken, hoe zouden we zelf zijn in hun plaats? Dat is misschien een eerste reflex. Er is in die sector altijd wel wat heen-en-weergeloop. We laten de vergelijking met de partijpolitiek voor wat hij is. Het is ook in het voetbal en het wielrennen zo. Ik kan niet in de harten en de hoofden van de mensen van de raad van bestuur kijken, maar ik stel hoe dan ook vast dat ze niet gaan dwarsliggen en dat ze zich openstellen voor de organisatorische herschikking die er aankomt.

Minister, bedankt voor wat u gezegd hebt over de aanpak van het transitietraject. We kijken met belangstelling en vol verwachting uit naar het eerste verslag dat in de loop van deze maand zal worden gegeven.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, minister, collega's, voor alle duidelijkheid wil ik zeggen dat ik me bijzonder duidelijk distantieer van de kritiek die collega De Gucht heeft gegeven aan het adres van de minister.

Er is een budgettaire context, al dan niet met besparingen, en er is een agenda die zich soms opdringt. Als mensen in uitvoerend beleid de ambitie hebben om dingen een beetje te veranderen, dan is het normaal dat de eerste reflex van de betrokken sector is: "We gaan toch niet veranderen?" Zulke defensieve reflexen kennen we toch allemaal? Er zou eigenlijk niets moeten veranderen. Men zou willen verder doen zoals men al jaren bezig is. Ik vind dat niet goed en ik vind dat de minister wel een ambitie in werking wil zetten.

Overigens wil ik toch benadrukken dat we bijzonder kort op de bal hebben kunnen spelen. Zodra de minister nog maar een bekendmaking deed van "Ik overweeg een hertekening van het landschap van de instellingen", zonder er concreet in te zijn, heb ik onmiddellijk in de commissie aan de minister gevraagd om het daar samen over te hebben. Mijnheer Arckens, we hebben onze autonomie genomen en gezegd dat we de hele sector – en dat was een delicate oefening omdat het in het heetst van de strijd gebeurde – zouden uitnodigen en aandachtig naar die mensen zouden luisteren. We hebben de vrijheid genomen om een voorstel van resolutie bijna unaniem goed te keuren. Ik vond die resolutie heel duidelijk, u vond dat niet. Ik vind dat vandaag bewezen is dat ze heel duidelijk is, aangezien ze voorwerp is van een verder traject.

Ik ben ook geen kenner van ballet, maar als je denkt dat je je met een dossier moet bezighouden, dan laat je je toch wat informeren. Het is inderdaad geen zaak om Doornroosje te vervangen door ik weet niet wat van ik weet niet welke choreograaf. Men zegt mij dat men Doornroosje in acht verschillende versies kan dansen. Er zijn zeer behoudsgezinde versies en zeer vooruitstrevende versies. Binnen de discipline zijn er dus andere creatieve benaderingen van zeer traditioneel tot zeer geadapteerd. In de sector zijn er artistieke leiders die eerder kiezen voor de traditionele aanpak en zijn er die kiezen voor nieuwe wegen.

Als er bepaalde mensen zijn die zich zouden hebben onthouden van commentaar op beslissingen van bijvoorbeeld de artistieke leider om weg te gaan, dan denk ik niet dat het een verhaal is van cowboy en indiaan of van goeden en slechten. Het heeft meer te maken – en dan zou ik iedereen willen uitnodigen om eens met de sector goed van gedachten te wisselen – met wederzijds respect voor elkaar, omdat het gaat over mensen met hun gaven maar soms ook hun minpunten, eerder dan met een statement van 'Door niets te zeggen, ga ik iets zeggen'. Ik denk dat dat niet zo is. Overigens, wie het dossier bestudeert, weet dat het ook geen zwart-witdossier is, noch in zijn historische opbouw met beslissingen die destijds zijn genomen, betreurd en achteraf zijn rechtgezet, noch in de constellatie binnen het gezelschap. Het is niet altijd eenduidig en ik denk dat het even genuanceerd is als bijvoorbeeld acht versies van Doornroosje kunnen zijn.

Ik heb alleszins vertrouwen in het antwoord van de minister en ik hoop echt dat de oefening succes zal hebben. Maar het blijft een collectieve verantwoordelijkheid en ik vind dat we als parlement die verantwoordelijkheid mee moeten dragen, meerderheid en oppositie, ook al zijn we anders gebekt.

Ik wil me niet scharen achter die kritiek, ik vind dat iets te gemakkelijk.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, ik zal nog een aantal elementen verduidelijken.

Mijnheer De Coene, u verwijst terecht naar het feit dat sommige gesubsidieerde instellingen zalen moet huren of orkesten moet huren van een andere. Dat is net de reden waarom we willen overgaan tot transitie en synergie. Ik maak me sterk dat het vanaf 2013 zeker opgelost is. Ook voor dit jaar zijn er gesprekken om voor de tweede helft van 2012 nog een aantal oplossingen te zoeken voor het ter beschikking stellen van een orkest en voor zalen die niet gebruikt worden. Er zijn zelfs met Antwerpen zelf afspraken om ervoor te zorgen dat er nog voor dit jaar een oplossing komt.

Dat was ook net de reden waarom de raad van bestuur aan mevrouw Bennetts heeft gevraagd om nog iets langer te blijven, zodat er ook in de tweede helft van 2012 nog een programma kan worden aangeboden en de dansers kunnen dansen. Ik heb er alle begrip voor dat u zegt dat het niet de bedoeling kan zijn dat iemand die in dienst is, niet kan dansen. Daarom heeft de raad van bestuur aan mevrouw Bennetts gevraagd om de overgang te garanderen. Ze heeft toen de keuze gemaakt – en ik kan er alle begrip voor opbrengen, laat daar geen misverstand over bestaan – om haar mandaat te beëindigen en niet te verlengen.

U zei: “If you pay peanuts, you only get monkeys.” Ik zou dat toch enigszins willen nuanceren. Ik heb eens gezocht in het archief naar interviews op het moment dat de artistieke directeur is aangeworven, in de periode 2005-2006. Men wist toen welk budget er was. Mevrouw Bennetts wist dat ook heel goed. Ze heeft er ook interviews over gegeven. Het budget was lager dan nu. Ze wist dat ze met dat budget aan de slag moest gaan en dat ze daar een artistieke werking mee moest uitbouwen. Ze heeft heel expliciet in de pers gezegd dat ze zich daarvan bewust was en dat ze zich daar ook aan zou houden. Als je dan een grote ambitie krijgt – wat haar siert –, dan kun je nadien moeilijk zeggen dat je de middelen niet hebt gekregen. Ze wist waar ze aan begon. Ook de beheersovereenkomst was heel duidelijk. Ik zou het dus willen nuanceren, zonder iemand met de vinger te wijzen. Het siert iemand om heel veel ambitie te hebben en mevrouw Bennetts heeft ongetwijfeld heel veel verdiensten, wat ik absoluut onderschrijf.

Ik wil nog eens herhalen dat het zeker niet de bedoeling is dat het ballet volledig zou opgaan in de opera, mijnheer Arckens, en dat het ballet niet meer zou bestaan. Integendeel, we willen voor een volwaardig ballet gaan met voldoende aanzien. Het ballet heeft het zeer goed gedaan, zeker in het buitenland. Maar je merkt – en die opmerking krijg ik heel veel – dat er in Vlaanderen heel weinig spreiding was. Als je bijvoorbeeld in Gent naar het ballet wil gaan, dan is het aantal avonden zeer beperkt. Het is ook de bedoeling om het ballet in Vlaanderen veel sterker te maken. Ik geloof in de toekomst van het ballet en ik zal er alles aan doen om die toekomst te verzekeren. Ik vind dat de raad van bestuur zijn verantwoordelijkheid genomen heeft. We gaan waarschijnlijk geen evident jaar tegemoet, maar vanaf 2013 zal het Ballet van Vlaanderen er sterker uitkomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■